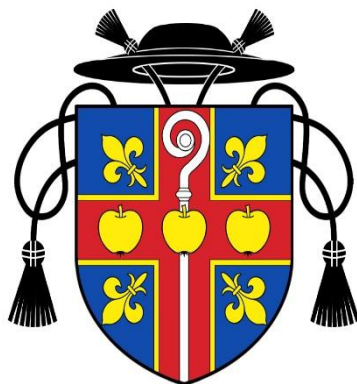

Farní list 115

Římskokatolické farnosti Nížkov

Motto:

„Bůh je mou silou.“

(Iz 49,5)

Korunovace betlémských svatyněk

Denní modlitba apoštolátu modlitby

Nebeský Otče, kladu před Tebe celý dnešní den a ve spojení s Tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, Ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti.

Duch svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o Tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů pro tento měsíc:

Únor 2020:

▪ **Všeobecný úmysl:** *Modleme se, abychom slyšeli a brali vážně naléhavé volání migrantů, našich sester a bratří, kteří upadli do rukou bezohledných převaděčů.*

▪ **Národní úmysl:** *Za lékaře a zdravotníky – ať na přímluvu sv. Anežky ani v nejsložitějších situacích nepodléhají pokušení rozhodovat o životě a smrti.*

▪ **Farní úmysl:** *Za kněze havlíčkobrodského vikariátu.*

Anděl Páně...

Slovo kněze

Milí farníci,

jak asi všichni, nebo skoro všichni, víte, postihly přibyslavského duchovního správce Pavla Sandtnera opět vážné zdravotní potíže. Snad jsou tentokrát o něco mírnější nežli předloni, ale i tak jsme se mohli dočíst v ohláškách přibyslavské farnosti, že mu ošetřující lékař naordinoval mj. měsíční přísný klid. Díky Bohu se tyto potíže objevily krátce před jeho plánovaným odjezdem na dovolenou, kterou chtěl strávit s přáteli mj. v kolumbijském pralese. V jihoamerickém pralese by v případě vypuknutí potíží byly jeho šance na přežití jistě mnohem nižší. Z tohoto důvodu, a také s ohledem na věk a zdraví dalších kněží v našem koutě Vysočiny, jsem zvolil pro měsíc únor jako farní úmysl modlitby prosbu za kněze našeho havlíčkobrodského vikariátu.

Pozvání ke studiu

Tím se dostávám k dalšímu tématu. Zatímco v Africe a Asii katolická církev početně výrazně roste, tak v Evropě je tomu jinak. Na našem kontinentu nám ubývá nejenom věřících v kostelních lavicích, ale také kněží u oltáře. Tento obecný trend se nevyhnul ani naší zemi ani naší diecézi. A rychlost úbytku kněží se u nás bude zřejmě ještě stupňovat. A to ze dvou důvodů. Jednak se zvyšuje věkový průměr kněží a jednak oba naše kněžské semináře mají velmi malý počet bohoslovců. Naše farnost s bohoslovcem Pavlem Jelínkem je v tomto ohledu bílou vránou.

Z výše uvedeného vyplývá, že se bude v dohledné době rychle snižovat obsazenost farností knězem. A přednost dostanou pochopitelně větší farnosti městské před menšími venkovskými. Pravděpodobně jsem, přinejmenším na delší dobu, posledním knězem, který na nízkovské faře bydlí. A moji nástupci v úřadě administrátora nízkovské farnosti budou mít na starosti více farností, nejenom tu naši, a do Nízkova budou pravděpodobně pouze dojíždět. Tato situace nastane nejspíše až za několik let, ale bylo by dobré se na ni připravit.

Mohu se mýlit, ale domnívám se, že pokud má naše farnost přežít, budete při klesajícím počtu kněží zřejmě muset převzít větší část zodpovědnosti za chod farnosti vy – laici. Pod slovem laik zde míním církevní význam tohoto slova, tedy člověka, kterého nevážou kněžské ani řeholní sliby.

A toto převzetí většího dílu zodpovědnosti za vedení společenství, vedení příprav na svátosti, výuku náboženství a možná i vedení některých obřadů si vyžaduje určitou přípravu těch, kdo se těmto potřebným a pro život církve nezbytným činnostem věnují. Nemohu, ani nechci, nikoho nutit, ale chtěl bych touto cestou povzbudit a poprosit zejména (ale nejenom) mladé farníky, aby uvažovali o tom, zda by se do pastorační činnosti nemohli více zapojit právě oni. Zda by se třeba nechtěli zúčastnit animátorského kurzu, který je prospěšný jak pro prohloubení vlastní víry, tak pro vedení společenství.

A zda by se třeba, pokud už mají maturitu, nechtěli přihlásit ke kombinovanému (rozumějte dálkovému) bakalářskému studiu teologických nauk nebo náboženské výchovy. Tyto obory, vyučované v Olomouci na Cyrilometodějské teologické fakultě Univerzity

Palackého, v Praze na Katolické teologické fakultě Univerzity Karlovy a v Hradci Králové na Pedagogické fakultě Univerzity Hradec Králové přinášejí potřebný základ vzdělání pro výuku náboženství, působení trvalých jáhnů a vedení příprav na svátosti. V Praze a Hradci Králové je termín podání přihlášek 29. únor, v Olomouci 15. březen.

Sám jsem, před podáním přihlášky do kněžského semináře, studoval jeden semestr kombinovaného studia teologických nauk v Praze. Byla to velmi zajímavá zkušenost setkávat se tam při studiu nejenom s Bohem v pravdách víry nebo v hloubce biblických textů, ale také s pedagogy známými ze stránek katolického tisku a také ve společenství studentů „od osmnácti do osmdesáti let“. Jistě, ne všichni studium dokončili, zvláště ne ti starší nebo ti, kdo měli kromě studia a zaměstnání také starosti o rodinu, ale užitečné a podnětné to jistě bylo a jsem za to Bohu vděčný.

Prosba o modlitbu

Naši biskupové vnímají jako určitý nedostatek naší diecéze to, že zde nepůsobí žádná kontemplativní řeholní komunita. Oba biskupové i řada dalších lidí by velmi přivítali, kdyby do naší diecéze přišla komunita Betlémských mnišek. Pan biskup Jan Vokál navštívil dvě komunity těchto mnišek v Rakousku a Německu a jejich spiritualita ho velmi zaujala. Prosí proto nás všechny o modlitbu za tento záměr. Vybízí také dívky a mladé ženy, aby se nebály zamyslet, zda třeba i je Pán nevolá k zasvěcenému životu.

K této druhé výzvě bych rád dodal, že jak ženských, tak mužských řeholních společností a dalších podobných společenství zasvěceného života je i v naší zemi celá řada. A zdaleka nejde jen o komunity zaměřené kontemplativně. Katolíci, kteří v tomto směru cítí Boží povolání, často navštíví několik komunit různých řádů, kongregací nebo jiných společností, než najdou tu pravou. A pro zajímavost. Mohu se mýlit, ale myslím, že nejbližší komunita zasvěceného života je komunita Společnosti sester Ježíšových, působící v Olešné u Nového Města na Moravě.

Přeji vám všem požehnaný měsíc únor.

P. Zdeněk Sedlák

Akce, události, nabídky, upozornění

- ⇒ 2. 2. (neděle) svátek uvedení Páně do chrámu – při mši sv. žehnání svící;
- ⇒ 6. 2. (čtvrtek) od 17 hod adorace za nová kněžská a řeholní povolání
- ⇒ 7. 2. (pátek) pastorence nemocných (Nížkov); od 16:30 tichá adorace a sv. smíření
- ⇒ 8. 2. (sobota) od 15 hod. misijní klubko
- ⇒ 13. 2. (čtvrtek) pastorence nemocných (Buková);
- ⇒ 14. 2. (pátek) pastorence nemocných (Poděšín + Sirákov). od 19 hod. schůze pastorační a ekonomické rady farnosti
- ⇒ 20. 2. (čtvrtek) oblastní setkání katechetů Havlíčkův Brod
- ⇒ 22. 2. (sobota) Svátek stolce svatého apoštola Petra, v 10 hod. jáhenské svěcení v Hlinsku
- ⇒ 23. 2. (neděle) pravděpodobný termín sbírky Svatopetrský halěr
- ⇒ 26. 2. (středa) – Popeleční středa, začátek doby postní

Výhled

- ⇒ 4. 4. Diecézní setkání mládeže (Hradec Králové)
- ⇒ 23. 5. Diecézní setkání dětí (Hradec Králové)

❖ **Úklid fary:** 1. 2. Vosmeková; 22. 2. Zvolánková Marie

Změny vyhrazeny

Okénko (nejen) pro mládež

Obchodník

Jeden obchodník přišel s úzkostí za farářem, aby mu oznámil, že naproti jeho krámku otevřeli supermarket, který mu odvede zákazníky.

Jeho rodina už ten obchod vlastnila sto let..., a jestli o něj teď přijde, bude to jeho zkáza, protože nic jiného dělat neumí. Farář mu řekl: „Jestli se bojíš majitele toho supermarketu, budeš ho nenávidět. A tvojí zkázou bude nenávist.“

„Co mám tedy dělat?“ zeptal se obchodník sklíčeně.

„Každé ráno vyjdi před svůj obchod na chodník a požehnej mu, popřej mu prosperitu.“

„Cože? Mám požehnat konkurentovi, který mě zničí?“

„Každé požehnání, které dáš, se obrátí ve tvůj prospěch. Každé zlo, které budeš někomu přát, tě zničí.“

Po půl roce se kupec vrátil za farářem, aby mu řekl, že musel obchod zavřít, jak se obával, ale že je zaměstnaný v supermarketu, slušně vydělává a daří se mu lépe než kdy předtím.

Neměj strach, nauč se žehnat všem svým blízkým, všem, kteří tě mají rádi, i těm, které milovat nedokážeš.

(Bruno Ferrero: Balzám pro duši)

Okénko (nejen) pro princezny

Moje princezno, ... modli se v moci

Moje mocná Princezno, nepromarni část životní cesty pro dnešní den. Otevři svůj duchovní zrak. Všude je potřeba se modlit. Ať už budeš chtít jít dnes kamkoli, mohu vést Tvé kroky a také to udělám, pokud mi to dovolíš. Modli se, až pojeděš autem, až budeš vařit, až budeš prát a vyřizovat, co je třeba. Ze všech zbraní na světě je modlitba ta nejúčinnější. Nedovol, aby Tvůj den začal nebo skončil, aniž by Tvé modlitby vydláždily cestu všemu, co uděláš.

Ať už půjdeš kamkoli, pamatuj si, že jednou z Tvých královských výsad je pozvedat hlas k nebi. Proto se drž zaslíbení, která jsi dostala, a modli se!

S láskou

Tvůj Král a Přímluvce

*Milostné dopisy od Tvého Krále Milované Princezně
S. R. Shepherd*

Stáří je dar

Stáří je tajemný balíček, který musíme jednoho dne otevřít a těšit se z jeho obsahu. Je to dárek, který si nemůžeme ani koupit, ani si jej předem připravit a ani bychom s ním najisto neměli počítat, protože ne všem se ho dostane stejnou měrou.

Dar stáří osvobozuje od starých pout, ale přináší i zodpovědnost v nových vztazích. Obsahuje radost i bolest, smích i slzy, změny i růst.

Najdeme v něm generaci svých vnuků, ke které si musíme najít cestičky porozumění. Budeme muset bojovat o umění stejně přijímat, jako se i dělit o to, abychom dokázali nabídnout dlaň s moudrostí získanou v životě tak, aby ji oni podle svého vlastního uvážení přijali nebo odmítli.

Dar stáří může s sebou nést tělesnou slabost a omezení, ale může nám přinášet i větší duchovní sílu a pronikavost.

Dar stáří musíme prostě s poděkováním přijímat, protože je darem samotného života.

Kdo je babička?

Babička je paní, která nemá vlastní malé děti.

Má ráda děvčátka a chlapečky druhých lidí.

Babičky nemusí nic dělat, jen být na patřičném místě.

Jsou staré, a proto si nemohou dívoce hrát, ani běhat.

Stačí, když nás vezmou do lunaparku na koničky a mají hodně drobných.

Nebo když jdeme na procházku, musí zpomalit u takových věcí, jako jsou krásné listy nebo housenky.

Nesmí říkat: „Tak už pojd’.“

Obvykle jsou babičky baculaté, ale ne tolik, aby nám nemohli zavázat tkaničky u bot.

Nosí brýle a legrační spodní prádlo.

Mohou si z pusy vyndávat zuby.

Babičky nemusí být ani moc chytré, stačí, když dovedou odpovědět na otázky jako třeba: „Proč Pán Bůh nemá manželku?“ a „Pročpak psi honí kočky?“

Babičky k nám nemluví jako k malým dětem, jak to dělají návštěvy, protože „člověk“ tomu těžko rozumí.

Když nám čtou, tak nepřeskakují a nevadí jim číst stále stejnou pohádku stále znovu.

Každý by si to měl s babičkou zkusit, zvláště když nemáte televizi, protože to jsou jediní dospělí, kteří mají čas.

*Z knihy: „Stáří je dar“ od Marion Stroudové
vybrala Jana Vosmeková*

Modlitba za nová kněžská a řeholní povolání

Otče, dej, ať mezi křesťany povstanou četná a svatá kněžská povolání, která by udržovala živou víru a střežila převzácnou památku tvého Syna prostřednictvím kázání slova a udílením svátostí, jimiž, Otče, ustavičně obnovuješ své věřící.

Daruj nám svaté služebníky tvého oltáře, kteří budou pozornými a zapálenými strážci eucharistie, která je svátostí Kristova největšího daru pro vykoupení světa. Povoluj služebníky tvého milosrdenství, kteří by prostřednictvím svátosti smíření rozdávali lidem radost z tvého odpuštění.

Dej, Otče, ať církve s radostí přijímá četné inspirace Ducha tvého Syna a ať v učenlivosti vůči jeho ponaučením pečuje o povolání ke kněžství a k zasvěcenému životu.

Pomáhej biskupům, kněžím, jáhnům, zasvěceným osobám i všem pokřtěným křesťanům, aby věrně naplňovali své poslání ve službě evangeliu. O to prosíme skrze Krista, našeho Pána. Amen.

Inspirace ke svatosti

Blahoslavený Pius IX.

Kdy žil: 1792-1878

Liturgický svátek: 7. 2.

Stupeň slavení: nezávazná památka

Patron: patron prvního vatikánského koncilu, města a diecéze Senigallia

Papež Pius IX. se narodil se jménem Giovanni Maria Mastai Ferretti. Byl z velmi liberální rodiny, toto politické přesvědčení od ní přejal. Roku 1819 byl vysvěcen na kněze, při svém studiu věnoval pozornost chudým chlapcům, o které se snažil starat. Dva roky působil jako misionář v Chile. Ve 35 letech se stal biskupem, v 48 letech kardinálem a v 54 byl zvolen papežem, přičemž jeho pontifikát trval 31 let a byl nejdelší v historii.

Zpočátku byl papežem revolučním a velice liberálním. Zrušil například cenzuru. Ovšem pak jeho revolučnost opadla. Itálie tehdy byla pod nadvládou Rakouska a lidem se to nelíbilo, tak na něj tlačili, aby zasáhl. Pius IX. napsal dopis rakouskému císaři, jenže nic víc udělat nechtěl. Naděje lidí opadla. Už z nového papeže vůbec nebyli tak nadšení jako dříve.

Z papeže se později stal konzervativec. Bylo to snad proto, že byl papežem v rozbouřené Evropě, čelil mnoho útokům, musel utíkat z Papežského státu, který zanikl a místo něj se vrátil do nově vzniklého Vatikánu. Neměl vůbec lehký život. V jedné encyklice dokonce liberalismus odmítl.

Roku 1858 byl u něj poprvé don Bosco, aby mu představil stanovy své kongregace. Pius IX. ho sice podporoval, ale trvalo to dlouho, než mohla být kongregace církevně schválena, don Bosco měl totiž v Římě mnoho nepřátel. Ale papež Boskovi radil a Bosco rady přijímal – obyčejný oděv, žádné hábity; hluboká modlitba, která však není nudná a zdoluhavá. Nakonec tedy odsouhlasil stanovy Společnosti svatého Františka Saleského, později i Institutu Dcer Panny Marie Pomocnice křesťanů a Zbožné společnosti salesiánských spolupracovníků. On sám byl prvním spolupracovníkem.

Během svého pontifikátu vydal mimo jiné dogma o neposkvrněném početí Panny Marie nebo o neomylnosti papeže. Roku 1869 svolal první vatikánský koncil, mezi jehož závěry patří například potvrzení toho, že víra a rozum mohou být vedle sebe a nemusí se spolu přít.

„iZIDOOR“

Tabulka lektorů na únor 2020

SO	1					
NE	2	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Strašilová S.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Jindrová V.
		přímluvy	7:00	Brukner J. nejml.	8:30	Vlčková N.
PO	3			Jindrová V.		
ÚT	4			Bártová J.		
ST	5			Laštovičková M.		
ČT	6			Chromá H.		
PÁ	7					
SO	8					
NE	9	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Němcová T.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Havlíčková V.
		přímluvy	7:00	Eliáš B.	8:30	Vlčková P.
PO	10			Jindrová V.		
ÚT	11			Bártová J.		
ST	12			Holcmanová Z.		
ČT	13			Chromá H.		
PÁ	14					
SO	15					
NE	16	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Holcmanová Z.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Vosmeková J.
		přímluvy	7:00	Brukner J. nejml.	8:30	Vlčková N,
PO	17			Jindrová V.		
ÚT	18			Bártová J.		
ST	19			Laštovičková M.		
ČT	20			Chromá H.		
PÁ	21					
SO	22					

NE	23	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Bártová J.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Linhartová M.
		přímluvy	7:00	Eliáš B.	8:30	Vlčková P.
PO	24			Jindrová V.		
ÚT	25			Bártová J.		
ST	26	1. čtení		Holcmanová Z.		
		2. čtení		Laštovičková M.		
ČT	27			Chromá H.		
PÁ	28					
SO	29					

Zdena Holcmanová

Pro zasmání

V hodině náboženství se ptá katecheta žáka:

„Co podle tebe dělal Noe, když se plavil při potopě v arše?“

„Chytil ryby. Ale asi jich moc nechytil, protože měl jen dvě žízy.“

Zdroj: Nezbedův humor 2

Zpracoval: Jakub Brukner

Mše svaté s intencemi v únoru 2020

Sobota 1. února	7:30 Za Důstojného pána Jaroslava a Josefa Petruchovy, rodiče a sourozence
Neděle 2. února Svátek uvedení Páně do chrámu	7:00 Za farnost 8:30 Za Annu, Marii a Jana Němcovy jejich rodiče a sourozence Němcovy 10:00 (Sirákov) Za naši krajinu a za všechny, kdo hospodaří na polích a v lesích
Pondělí 3. února	17:30 Za Josefa a Boženu Novotných
Úterý 4. února	17:30 Za Emilii a Jaroslava Zikmundovy, jejich rodiče, sourozence a duše v očistci

Středa 5. února Památka sv. Agáty, panny a mučednice	17:30 Za členku Modliteb matek Marii Pojmanovou a manžela a úmysly jejich modliteb
Čtvrtek 6. února Památka sv. Pavla Mikiho a druhů, mučedníků	17:30 Za nová kněžská a řeholní povolání
Pátek 7. února	17:30 Za dar víry pro děti a mládež
Sobota 8. února	7:30 Za nenarozené děti
Neděle 9. února 5. neděle v mezidobí	7:00 Za farnost 8:30 Za Josefa a Ludmilu Peňázovi, syna Josefa a vnuka Marka 10:00 (Sirákov)
Pondělí 10. února Památka sv. Scholastiky, panny	17:30 Za Bohuslavu Filipovou, Jana a Ludmilu Pospíchalovy a celou živou i zemřelou přízeň
Úterý 11. února	17:30 Za Annu Šenkýřovu, manžela, 2 syny a celou přízeň
Středa 12. února	17:30 Za Josefa Šimanovského, rodiče, Zdeňka Bublána, matku, bratra a rod Kopeckých a Jarošů
Čtvrtek 13. února	17:30 Za Františka Čejku, syna Miloslava, vnuka Vojtěcha a zemřelou rodinu Čejkovu, Štursovou a Zástěrovu
Pátek 14. února	17:30 Za Otakara Hnátku, rodiče, bratra a celou přízeň
Sobota 15. února	7:30 Za rodiče Kohoutovy, Polreichovy a Synkovy
Neděle 16. února 6. neděle v mezidobí	7:00 Za farnost 8:30 Na poděkování 30 let společného života 10:00 (Sirákov)
Pondělí 17. února	17:30 Za rodiče Eliášovy, syna Josefa, dcery Alenu a Marii, zetě Josefa a duše v očistci

Úterý 18. února	17:30 Za rodinu Mokrých, Rybovu, Haincovu, Husákovu a dar víry, zdraví, Boží ochranu a pomoc Panny Marie
Středa 19. února	17:30 Za Důstojného pána Jana Ledvinku, rodiče, sestru Marii a strýce Františka
Čtvrtek 20. února	17:30 MŠE SVATÁ NEBUDE
Pátek 21. února	17:30 Za Jaroslava Baumruka, rodiče, sourozence a duše v očistci
Sobota 22. února Svátek Stolce svatého Petra	7:30 Na dobrý úmysl
Neděle 23. února 7. neděle v mezidobí	7:00 Za farnost 8:30 Za Annu a Josefa Bečkovy, rodiče a sourozence 10:00 (Sirákov) Za Jana Košáka, celou přízeň a rodinu Augustinovu
Pondělí 24. února	17:30 Za Josefa Frömla, rodiče, sourozence a celou přízeň a duše v očistci
Úterý 25. února	17:30 Za Libuši a Františka Macka, rodiče a duše v očistci
Středa 26. února Popeleční středa	17:30 Za Václava Vlčka, rodiče a duše v očistci
Čtvrtek 27. února	17:30
Pátek 28. února	17:30 Za Vlastu a Stanislava Bártovy oboje rodiče, sourozence a celou přízeň
Sobota 29. února	7:30

Změny vyhrazeny

Malé katechetické okénko

Tentokrát o spojitosti hříchu a smrti

V Nížkově a jeho blízkém okolí jsem nedávno vyslechnul dvě vyprávění o docela závažném hříchu, možná přímo smrtelném. Obě vyprávění končí náhlou a podezřele brzy po hříchu následující smrtí

provinilců. Mám dojem, že vyprávění tohoto druhu nejsou v našem kraji až tak vzácná a že si zaslouží určitý komentář.

Myslím, že stačí, když tu budu reprodukovat jedno z těchto vyprávění. Podle něho měli tři mládenci kdysi odcizit v nízkovské kostnici lebku a do týdne dva z nich zemřeli při smrtelné dopravní nehodě. Třetí v tom viděl Boží trest ,a tak ze strachu lebku vrátil. Tuto interpretaci o Božím trestu bych zde velmi rád vyvrátil. Bůh totiž život nebere, Bůh život dává a chrání.

Už z prvních kapitol Bible je docela zřejmé, že Bůh je dárce života, a to i života lidského. Bůh vdechuje život Adamovi, pak dává Bůh život Evě, Adam s jásavou radostí děkuje Bohu za Evu, Eva děkuje Bohu za život svého prvního syna Kaina. Když se v Kainově srdci rozhostí závist a hněv, Bůh ho varuje a nabádá k obrácení. Marně. Když pak Kain zabije svého bratra a obává se pomsty (snad ze strany Ábelovy rodiny, o které sice není v textu zmínka, ale můžeme ji předpokládat), označuje ho Bůh *ochranným znamením!!!* Vidíme, že Bůh (jako dárce života na nebi i na zemi) chrání dokonce i život bratrovraha Kaina před smrtí!!! Bůh totiž život nebere, Bůh život dává a chrání.

A když jsem u hříchu a smrti ve Starém zákoně. Například v 18. kapitole knihy proroka Ezechiela je krásně popsáno, že Bůh si nelibuje ve smrti hříšníka, ale přeje si, aby se hříšník obrátil a byl živ. Bůh totiž život nebere, Bůh život dává a chrání.

Aby nám to bylo ještě jasnější a zmizely všechny naše pochybnosti, přišel na zem Boží syn. Ježíš uzdravoval nemocné, a dokonce i *probouzel k životu mrtvé* (třeba Lazara). Zemřel na kříži, *aby nám mohl darovat život věčný*. Sám o sobě řekl: Já jsem Cesta, Pravda a Život. Bůh totiž život nebere, Bůh život dává a chrání.

Dlužno ovšem podotknout, že v duchovním světě není pouze Bůh, který je dárce života a jeho andělé, kteří náš život chrání. Jsou tam i andělé padlí, kteří se postavili proti Bohu. Anděly i lidi Bůh stvořil svobodné a sám tuto důstojnost tvorů respektuje a svobodu jim nebere. Proto se může skutečně stát, že nějaký člověk nějakým hodně závažným hříchem otevře svoji duši ďáblu natolik, že mu ďábel může přivodit

smrt. Třeba „jenom“ tím, že zlý duch v nějaké kritické chvíli rozptýlí pozornost člověka za volantem automobilu nebo řídítky motocyklu. Z toho, co dělá ďábel, bychom ale určitě neměli vinit Boha.

Bůh si samozřejmě něco takového rozhodně nepřeje. Je to ale neodmyslitelnou součástí svobody, kterou svým tvorům daroval. Bůh je láska a láska předpokládá svobodu. A nebyl by to Bůh, kdyby někomu svobodu vzal. Bůh život a svobodu nebere, Bůh život a svobodu dává a chrání.

Sečteno a podtrženo. Vinit Boha z něčí smrti je tvrdě v rozporu s Biblií i křesťanskou vírou. Bůh totiž život nebere, Bůh život dává a chrání.

P. Zdeněk Sedlák

Duchovní správci naší farnosti

1. František Růžička

- narozen 1808 v Heřmanově Městci
- v Nížkově působil nejprve jako expozita
- v roce 1858 byl Nížkov povýšen na samostatnou farnost a on se stal prvním novodobým nížkovským farářem
- zemřel v Nížkově a je pohřben v kněžském hrobě naproti vchodu do kostela
- duchovní správce v letech 1839-1869

Co nám ho v kostele může připomínat:

- nechal zazdít zadní okno kostela kvůli ochraně varhan v případě požáru

Pro zasmání

Babička se ptá vnuka: „A tatínek se před jídlem modlí?“ „Ano, modlí,“ odpověděl vnuk, například včera před obědem křičel: „Bože, zase ta nemožná polévka!“

Co znamenají tato gesta, znamení a barvy?

V liturgii zaujímáme mnoho různých postojů, z nichž každý vyjadřuje něco z toho, co chceme říct.

STÁNÍ, ÚKLONA A SEZENÍ

- **Stání** je modlitebním postojem od raného křesťanství a symbolizuje zmrtvýchvstání. Proto při některých nejdůležitějších liturgických modlitbách stojíme. Když se čte evangelium, z úcty k němu stojíme.
- **Úklona** je další způsob, jak vyjádřit úctu. Při vyslovení jména Ježíš (také Marie a určitých svatých) uděláme lehkou úklonu hlavou. Pokud při přijímání eucharistie neklečíme, uděláme předtím hlubokou úklonu (nebo poklekne). Kněz a přísluhující se ukloní před oltářem pokaždé, když jej míjejí. My se také před oltářem ukloníme, když vstoupíme do kostela a v jeho centru není svatostánek.
- **Sezení** je postoj, který vyjadřuje pokoj. Tiše a pozorně nasloucháme čtením. Můžeme se v sedě modlit, tak jako v jakékoli jiné poloze.
- **Klečení** je klasický postoj pro osobní modlitbu a klanění se Bohu. Jako se tři mudrci klaněli dítěti Ježíši v Betlémě, můžeš se i ty sklonit před Ježíšem (Mt 2,11). V důležitých chvílích mše svaté klečíme před Ježíšem přítomným v eucharistii.
- **Položení** se tváří k zemi neboli prostrace, je znamením totální vydanosti Bohu. Na Velký pátek kněz leží tváří k zemi před oltářem. A během svěcení kandidáti leží rozprostření na zemi, zatímco věřící prosí všechny svaté o přímlovu za ně.

RUCE

Můžeme toho také mnoho vyjádřit svými dlaněmi. Když se modlíme, spojíme dlaně: nejsou ničím jiným zaměstnané a my se soustředíme plně na Boha. První křesťané se často modlili ve stoje s dlaněmi široce

otevřenými na znamení připravenosti přijmout Boží milost a také toho, že před ním stojí s prázdnýma rukama. Je to postoj kněze, který se modlí jménem celého společenství. Když kněz vloží ruce na člověka nebo nějakou věc, je to znamení, že vzývá Ducha svatého a vyprošuje Boží požehnání.

GESTA

Na začátku a na konci modlitby děláme znamení kříže: prosíme Nejsvětější Trojici, aby byla s námi a pomáhala nám. Když se čte evangelium, děláme palcem kříž na čele, na rtech a na srdci. Beze slov prosíme, abychom Božím slovu rozuměli, aby vycházelo z našich úst a abychom ho uchovávali ve svém srdci. Liturgický polibek je znamením úcty. Kněz líbá oltář, protože symbolizuje samotného Ježíše. Ze stejného důvodu políbí text evangelia poté, co jej nahlas přečte. Při určitých příležitostech můžeme políbit ostatky svatých, abychom jim projevíli úctu, nebo Ježíšovy nohy při uctívání kříže na Velký pátek.

JAKÉ JSOU LITURGICKÉ BARVY?

V určité církevní svátky a slavnosti se používají pro liturgický prostor i pro liturgický oděv duchovních různé barvy. Tyto liturgické barvy souvisí s tím, proč se v daný čas scházíme.

- **Bílá** je barva světla, čistoty a slávy. Používá se pro slavnosti (Vánoce, Velikonoce a svátky některých svatých). Někdy se místo bílé nebo společně s ní používá zlatá nebo stříbrná, které představují vítězství a radost.
- **Červená** představuje oheň Ducha svatého (Letnice), krev (Velký pátek) a Boží lásku. Červená se používá také ve svátky mučedníků, kteří byli zabiti pro svou víru v Krista.
- **Fialová** je barva pokání a přípravy v adventu a postní době. (V neděli uprostřed těchto období se může použít růžová, směs bílé a fialové). Fialová se také často používá při pohřbu a při Vzpomínce na všechny věrné zemřelé.
- **Černá**, barva smutku, se může použít při pohřbu a při Vzpomínce na všechny věrné zemřelé.

- *Zelená*, znamení života a růstu v Pánu, se používá v liturgickém mezidobí.

Stání je křesťanský postoj modlitby; úklona & klečení vyjadřují úctu. Sezení v tichu & se složenými dlaněmi je také znamením modlitby.

*Převzato z Tweetuj s Bohem str. 268-269
Zpracovala Marie Bruknerová*

Přežít nebo prožít mši svatou

V době mého dětství bylo jednou ze základních povinností křesťana jít v neděli do kostela. Byla jsem zaměstnána, co mám při mši dělat, co odpovídat a kdy zpívat. A když jsem nic nepopletla, měla jsem pocit, že mohu být spokojená nejen já, ale i rodiče a pan farář. Pána Boha jsem tenkrát moc neřešila....

Teď vím, že víra je především vztah-vztah lásky mezi Bohem a člověkem. Oč vlastně při mši svaté jde? Když budeme slavít eucharistii s láskou k němu, naše uši budou ochotně naslouchat Božímu slovu, oči budou chtít hledět na jeho tvář a srdce bude toužit zpívat mu chválu.

Potom už při mši nebudeme jen diváky, ale těmi, kdo jsou do děje vtaženi. Kéž Vám následující odstavce napomohou k tomu, abyste poznali životodárnou moc mše svaté.

Kdy začíná mše svatá?

Někteří jsou přesvědčeni o tom, že mše sv. začíná, když slyší hřmot zvonku nebo první tóny varhan. První rubrika v Misálu říká: "Když se lid shromáždil, zatím co přichází kněz s jáhnem, začne se zpívat vstupní zpěv. Ale kdo shromažďuje lid? No přece Bůh sám shromažďuje Boží lid a Duch svatý je tím, který nás připravuje, sjednocuje. Vstupní zpěv, průvod k oltáři začínají až je lid shromážděn. Prosím, popřemýšlejte Vy, kteří se pravidelně shromažďujete později.

Znamení kříže

Znamení kříže je velmi silná modlitba a nikoli gesto, kterým odháníme dotěrný hmyz. Znamení víry je vyznáním víry. Vyznání víry je vyznáním

naděje. Tím, že se žehnáme znamením kříže, dáváme se do jeho ochrany. Držíme jej před sebou jako štít, který nás kryje v útrapách našich dní a dává nám odvahu jít dál. Kdykoliv děláme znamení kříže, nově přijímáme křest. Kristus nás táhne z kříže k sobě, a tedy do společenství za živým Bohem. Znamení kříže je první společné gesto, které dělá shromážděný lid. Kněz přichází k oltáři a políbí ho. Oltář je symbolem Pána Ježíše Krista a tímto gestem si máme uvědomit, že je třeba do mše sv. zapojit svá srdce, a ne jenom vnější gesta.

Pozdrav

Zvolat "Pán s Vámi" a odpovědět "i s tebou" je pozdrav, ale i požehnání. Mají nás vyburcovat, oťrást s námi, protože vzkříšený Kristus je od začátku mše sv. uprostřed nás. Pán Ježíš tato slova ve své době používal velmi často. Během celé liturgie se tento pozdrav ozve celkem čtyřikrát: v úvodu, před četbou evangelia, před eucharistickou modlitbou a před závěrečným požehnáním. Když kněz zdraví lid, žehná mu, aby dobře prožil mši svatou a lid na oplátku žehná knězi.

Tímto bych dnes skončila a budu pokračovat v příštím čísle. Jen postupně člověku dochází, o jak zázračnou skutečnost se jedná. Je dobré oživit v sobě úžas nad tímto tajemstvím, aby nám svátost lásky nezevšedněla.

S díky a pozdravem zpracovala Vlasta Jindrová

Společnost přestala mít důvod, proč žít

Rozhovor s Markem Orko Váchou

Už před časem jste mi řekl, že Evropa hodila za hlavu svoje hodnoty. V jakém stavu je podle vás evropská společnost? Co jsme ztratili?

Jung říká, že když shodíte Boha z jeho piedestalu, na jeho místo přiletí běsi. A ti běsi opravdu přiletěli. Je to míněno tak, že když sesadíte Boha z jeho trůnu, neznamená to, že ten trůn shodíte taky. Ten trůn zůstává a něco jiného se na něj usadí.

Kdo nebo co dnes sedí na tom trůnu?

Myslím, že to vlastně ani moc nevíme. Starověký člověk říká, že bohové jsou to, co lidé uctívají. To je velmi moudré. Kdyby sem ten starověký člověk přišel a prošel se tady, řekl by, že pro nás jsou bohové moc, peníze, sex, dobré jídlo. A nemyslel by to jako metaforu. Bohové jsou opravdu to, co lidé uctívají. Ateista to má jednoduché. Ten řekne: „Není Bůh.“ Ale kdybych se zeptal: „Co tedy, chlapče, máš na tom nejposlednějším místě své duše, na tom piedestalu, který máš někde uvnitř sebe, o co bys určitě nechtěl přijít a co je pro tebe nejdůležitější v životě?“ Tohle je přece mnohem těžší otázka než říct, že není Boha.

Lidé se tedy nevzdálili Bohu, oni si ho změnili.

Myslím, že to ani nejde, vzdálit se Bohu. Evropa prostě jen neví, co teď vlastně má uctívat a k čemu se má vzpínat. Díky mé profesi se mi ty věci vzájemně propojují. Vezměte si, že v Nizozemsku se v současnosti provádí 18 eutanazií denně. Mám dojem, že společnost přestala mít důvod, proč žít. V Nizozemsku je návrh zákona, že pokud máte takzvaně zkompletovaný život, můžete přijít do nemocnice a speciální nová profese vám zaručí asistovanou sebevraždu. Už nemusíte mít diagnózu. Než být svědkem svého vlastního chátrání, radši jdete do nemocnice a tam už to ukončíte.

Udělá tohle věřící člověk?

Ne.

Vážně? Já teď totiž trochu váhám, co to vlastně znamená věřící člověk, když říkáte, jak si lidé proměnili Boha.

Věřící člověk, tedy myslím křesťan, má především představu, že svět má smysl. To znělo hrozně. Prostě že stojí za to být dobrý. A že všechno, co mě potkává, je škola, ve které se něco učím. A že do té školy patří třeba i to, že už jsem starý a něco mě bolí.

https://denikn.cz/48740/celibat-je-rana-ze-ktere-kazdou-minutu-tece-krev-modlim-se-i-zazemana-rika-knez-orko-vacha/?utm_source=www.seznam.cz&utm_medium=sekce-z-internetu

Papež František - Křest dítěte je projevem spravedlnosti vůči němu

Přinášíte děti ke křtu, je to největší dar, který jim můžete dát, ba dokonce věc spravedlnosti, zdůraznil papež František při dnešní promluvě při křestní mši svaté v Sixtinské kapli ve Vatikánském paláci. Svatý otec při ní udělil svátost křtu 32 dětem, 17 chlapečkům a 15 holčičkám.

Promluva papeže Františka se nesla v duchu rodinné slavnosti, zdánlivě kontrastující s existenciálními výzvami Michelangelova Posledního soudu. Ve tvářích více než tři set účastníků křestní bohoslužby však rezonoval důraz, jaký papež položil na sílu Ducha získávanou ve křtu a slova o naplnění spravedlnosti vůči dítěti, umocněný známou freskou oživujícího Božího doteku povolávajícího k životu prvního člověka. Přinášíme vám promluvu Svatého otce.

„Jako Ježíš přišel, aby se nechal pokřtít, tak také vy přinášíte své děti.

Ježíš odpovídá Janovi: „Abychom naplnili veškerou spravedlnost“ (srov.

Mt 3,14; český liturgický překlad: „Abychom zcela splnili Boží vůli“.)

Pokřtít dítě je projevem spravedlnosti vůči němu. A proč? Protože ve křtu mu dáváme poklad, ve křtu mu dáváme závdavek, totiž Ducha svatého.

Dítě vychází ze křtu se silou Ducha ve svém nitru; Ducha, který jej bude chránit a pomáhat mu po celý jeho život. Proto je tak důležité děti křtít, aby vyrůstali v síle Ducha svatého.

Právě toto poselství bych vám dnes chtěl svěřit. Přinášíte své děti, aby ve svém nitru měli Ducha svatého. Pečujte o to, aby vyrůstali ve světle a v síle Ducha svatého, prostřednictvím katecheze, pomoci, vyučování a příkladu, který jim doma dáváte... To je mé poselství.

Žádné další velké slovo vám nechci říkat: Pouze jedno upozornění. Děti nejsou zvyklé přicházet do Sixtinské kaple, je to poprvé! Nejsou zvyklé na uzavřený a také snad trochu přetopený prostor. Nejsou zvyklé ani na oblečení, jaké mají pro dnešní krásný svátek. Mohou se chvílemi cítit nesví. A jeden spustí pláč – koncert prozatím ještě nezačal! – ale spustí jeden, pak další... Nenechte se tím vyděsit, nechte děti plakat a křičet. Když děťátko pláče, je to možná tím, že mu je horko, tak mu něco svlečte; nebo má hlad, tak ho nakojte... nemějte s tím problém. A ještě jedna věc, kterou jsem na tomto místě říkal také loni: malé děti mají „chórovou“ dimenzi, stačí, že jedno dá tón a spustí všechny – a je tu koncert. Neděste se toho. Když dítě pláče v kostele, je to pěkné kázání. Konejte tak, aby se všichni cítili dobře – a nyní pokračujme...“

Převzato: <https://www.vaticannews.va/cs/papez/news/2020-01/papez-frantisek-krest-ditete-je-projevem-spravedlnosti-vuci-nem.html>

Tříkrálová sbírka – jak jsme koledovali

Letos jsem se opět po dvou letech zúčastnila tříkrálové sbírky jako vedoucí skupinky koledníků. Jde o to, umět se zastavit a říct si, že ten čas, který strávím koledováním, mi vlastně nebude chybět. Že to, co jsem v té době měla v plánu, vlastně v pohodě stihnu před tím nebo potom a ve finále získám fantastickou odměnu.

Již dávno se pro mě stalo tříkrálové koledování velkým přínosem. To, že se při této akci vybere od dárců finanční obnos, který pomůže mnoha potřebným lidem, je velmi záslužné. Pro mě je tříkrálové koledování navíc obohacující o setkávání člověka s člověkem. Je to krásné, když víte, ve kterém domě na vás, kdo čeká, kde s vámi dědeček notuje koledu a babička zamáčkne slzu dojetí. Přinášet požehnání, promluvit s lidmi, odpovídat na jejich otázky, čímž to ti letošní koledníci vlastně jsou

a přijímat pozvání typu: „A za rok přijďte zas, budeme vás čekat!“, je velmi milé. Stane se také, že babička, kterou u vrátek čekáte, již nepřijde, protože loňský rok byl pro ni na tomto světě již rokem posledním. Ale zrození i umírání je součástí života, a proto je tak musíme umět přijmout.....

Milí farníci a obyvatelé Nížkova a obcí přilehlých, přijměte velké Pán Bůh zaplat' za vaše vlídné přijetí i za Vaše dary finanční i ty ostatní od všech koledníků velkých, malých i těch úplně nejmenších, pro které bylo koledování velmi náročné, ale zvládli je na výbornou!

Jana Vosmeková

Výnosy účelových sbírek v naší farnosti ve čtvrtém čtvrtletí roku 2020

Na podkladě usnesení pastorační rady uvádíme níže výnosy účelových sbírek ve čtvrtém čtvrtletí 2020:

Datum	Účel	Částka
6. října	na Vikyatha Shettyho ad. obyvatele Indie	15 641,-
20. října	pro Papežská misijní díla	13 110,-
10. listopadu	na plošné pojištění kostelů, far ad. budov	12 604,-
do poloviny listopadu	pokladnička na farní list	3 935,-
do poloviny listopadu	pokladnička na opravy kostnice	4 332,-
konec listopadu	pokladnička na biblický apoštolát	3 037,-
1. prosince	na kněžský seminář	11 077,-
do poloviny prosince	pokladnička černoušek – na misie	2 650,-
prosinec 2018, 2019	vstupné z výstav betlémů 2018 a 2019 – darováno na Betlém nenarozeným (domov pro matky v tísní v Hamrech u Hlinska)	3 703,-
26. prosince (koncert)	na opravy kostela	10 752,-

P. Zdeněk Sedlák

Výstava betlémů na faře

Uzávěrka příštího čísla farního listu je 15. února 2020

Změna uvedených údajů vyhrazena (nutno sledovat ohlášky). Neprodejné!
Náklady na jeden výtisk činí 10 Kč.

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Nížkov, Nížkov 10, 592 12
tel.: 566 675 129, IČ: 48895661, bankovní spojení: 165081021/0300

webové stránky: www.farnost-nizkov.cz

P. Zdeněk Sedlák – administrátor farnosti: sedlak.z.v@gmail.com, 604 246 882

Vojtěch Bárta, Marie Bruknerová – šéfredaktoři farního listu

farni.list.nizkov@email.cz - email

Aneta Pokorná, Jana Vosmeková, Jaroslav Jelínek, Petra Eliášová – redaktoři
farního listu
